Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

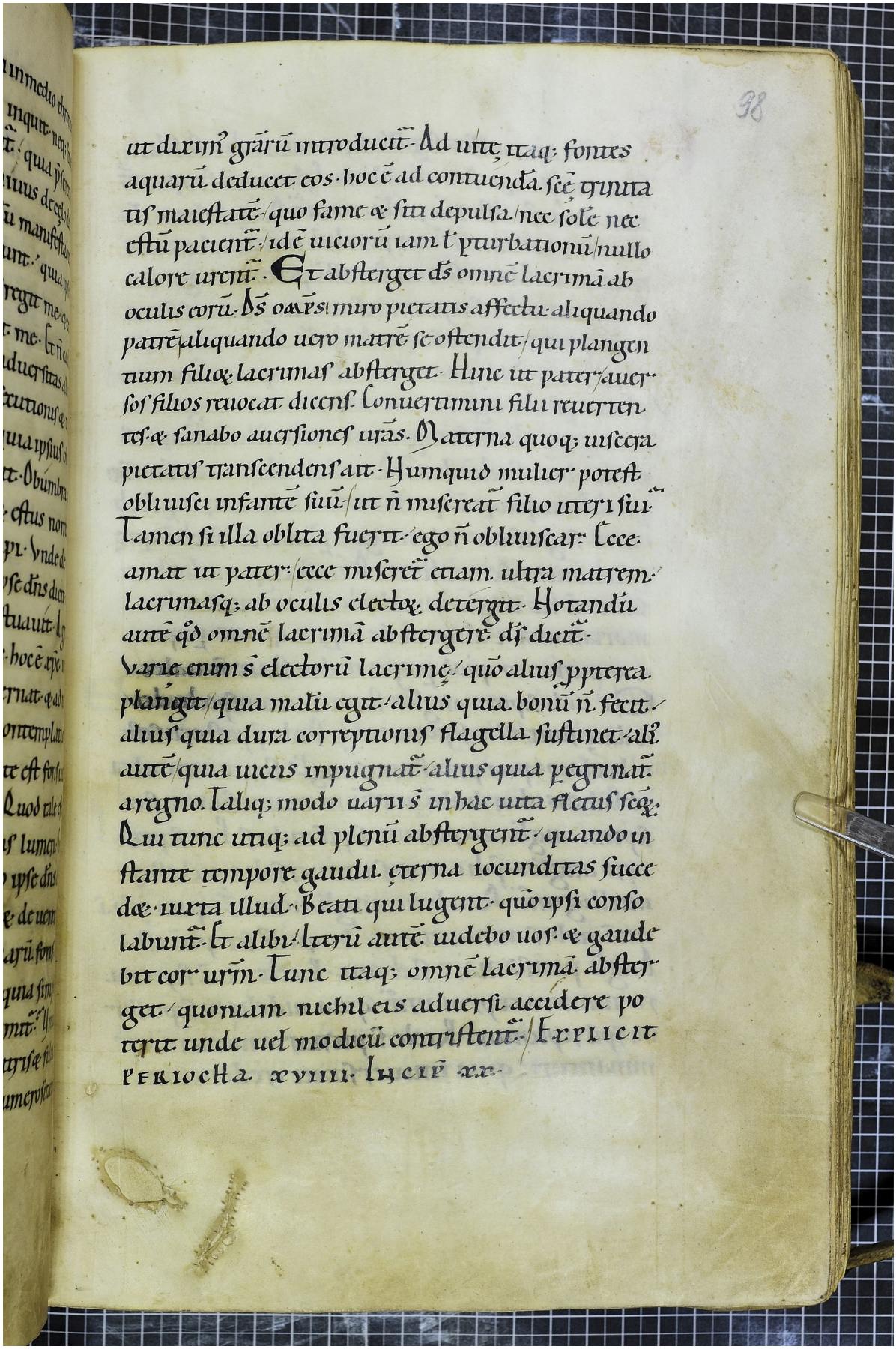

98

ut dixim̃ grãrũ introducit. Ad uitę itaq; fontes
aquarũ deducet eos. hocē ad contuenda sce trinita
tis maiestatē/ quo fame & siti depulsa/ nec sole nec
estũ pacient̃/ idē uiciorũ iam t̃ pturbationũ/ nullo
calore urent̃. Et absterget ds omnē lacrimã ab
oculis eorũ. Ds omis/ muro pietatis affectu aliquando
patrē/ aliquando uero matrē se ostendit/ qui plangen
tum filiorũ lacrimas abstergit. Hinc ut pater/ auer
sos filios reuocat dicens. Conuertimini filii reuerten
tes. & sanabo auersiones uras. Materna quoq; uiscera
pietatis transcendens ait. Numquid mulier potest
obliuisci infantē suũ/ ut ñ misereat filio uteri sui.
Tamen si illa oblita fuerit/ ego ñ obliuiscar. Ecce
amat ut pater/ ecce misereat̃ etiam ultra matrem/
lacrimasq; ab oculis electorũ detergit. Notandũ
autē qd omnē lacrimã abstergere ds dicit.
Varie enim s electorũ lacrimę/ quo alius pp̃teta
plangit/ quia malũ egit/ alius quia bonũ ñ fecit/
alius quia dura correptionis flagella sustinet/ ali
autē/ quia uicius impugnat̃/ alius quia pegrinat̃
a regno. Taliq; modo uariis s in hac uita fletus scę.
Qui tunc itaq; ad plenũ abstergent̃/ quando in
stante tempore gaudii eterna iocunditas succe
dę. iuxta illud. Beati qui lugent. quo ipsi conso
labunt̃. Et alibi/ Iterũ autē uidebo uos. & gaude
bit cor uriũ. Tunc itaq; omnē lacrimã abster
get/ quoniam nichil eis aduersi accidere po
terit. unde uel modicũ contristent̃/ Explicit
Pericocha. xviiii. Incipit. xx.